Maandag 24 Augustus 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3684

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm. Tel. 1550. Redactie: Tel. 1358.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Brazilië thans in oorlog.

Duitsers steken de Don voor Stalingrad over.

Chinese legers in het offensief.

De kanonnen aan het Kanaal in actie.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Augustus 1940.

24. In Egypte vallen de Italiaanse vliegers de marinebasis Alexandrië, het vliegveld te Sidi Barrani en troepenconcentraties te Matruh aan. In de Soedan wordt Khartoem aangevallen. De Duitsers werpen brandbommen op Londen.

Britse oorlogsschepen beschieten de haven van Bardia.

25. Berlijn wordt aangevallen door Britse vliegers.

Duitse vliegers beschadigden tijdens een aanval op Londen de kerk van St. Giles [Ægidius], die de grote brand in het jaar 1666 overleefde.

Oliver Cromwell trouwde in deze kerk en John Milton ligt er begraven. Ook een groot gedeelte van de Romeinse muur op het kerkhof van St. Alphage wordt verwoest.

26. Gedurende 6 uren wordt Londen gebombardeerd. Eveneens wordt Folkestone aangevallen.

27. Voor 99 jaar wordt aan de Verenigde Staten om niets verleend het recht om bases aan te leggen op New Foundland en Bermuda. Tegen afstand van torpedojagers krijgen de Verenigde Staten het recht om gedurende 99 jaar bases te vestigen op Jamaica, de Bahamas, St. Lucia, Trinidad, Antigua en Brits Guyana. Eveneens wordt bekend gemaakt, dat de Britse Regering den Verenigden Staten bevoren heeft nimmer onder geen enkele voorwaarde de Britse vloot tot zinken te brengen of over te geven.

28. Port Said en Haifa worden door de Italianen gebombardeerd.

Britse vliegers bombarderen Berlijn, Noord Italië en Ethiopië.

De Duitsers vallen Londen, Birmingham, Derby, Chatham, Southampton en de streek bij de Theems aan.

De Duitsers beweren dat de Britse vliegtuigen des nachts onzichtbaar zijn gemaakt met een geheime verf.

Een Hongaarse vlieger werpt 6 bommen op het vliegveld te Satu Mare. Dit vindt plaats op dezelfde dag, dat de Duitsers de Roemeense en Hongaarse ministers van Buitenlandse Zaken uitnodigen om in Wenen op vreedzame wijze hun geschillen te bespreken en op te lossen.

Het vechten langs de Russisch-Roemeense grens wordt stilgelegd door de bemiddeling van een gemengde commissie.

President Roosevelt tekent een wet, waarbij Amerikaanse schepen havens in de Europese gevechtszone mogen binnenlopen om kinderen uit de oorlogscentra weg te halen.

Kroonprinses Martha van Noorwegen arriveert veilig met haar 3 kinderen te New York.

29. De Londense voorsteden worden door Duitse vliegers aangevallen. Eveneens worden aangevallen Liverpool, Bristol, Cardiff en Birkenhead.

De Britten vallen aan Leuna, Halle, Dessau en Leipzig.

De Franse Minister van Schone Kunsten deelt mede, dat Rouaan, Laon, Soissons, Compiègne, Beauvais, Amiens, Gien Saumur, Auxerre, Orleans, Calais, Duinkerken, Sedan, Mezières, Arras en Vitry-le-François de voornaamste steden zijn die door de oorlog geleden hebben. Amiens werd zeer ernstig beschadigd, alhoewel de kathedraal gespaard bleef. Vooral Orleans leed zeer zwaar.

30. Optredend als bemiddelaars wezen de ministers van Buitenlandse Zaken Joachim van Ribbentrop en Graaf Ciano Hongarije ongeveer de helft van de Roemeense provincie Transsylvanië toe. De beslissing geeft aan Hongarije grondgebied terug, dat het bij de vrede van Wereldoorlog I verloor en dat het steeds terugeiste. Hierdoor werd het laatste stuk grond van Roemenië ontnomen, dat het tijdens Wereldoorlog I won. Het begon toen Rusland Bessarabië en de Noordelijke Boekowina nam en Bulgarije de Zuidelijk Dobroedsja kreeg. Tegenover al dit afstaan van grondgebied verklaarden de asmogendheden zich borg voor de huidige Roemeense grenzen zowel tegen Hongarije en Bulgarije als ook tegen Rusland.

ZUID-AMERIKA'S GROOTSTE LAND IN OORLOG.

E. M. Castro seint uit Rio de Janeiro:

De Braziliaanse hoofdstad werd kalm wakker op de eerste dag van de oorlog met de as, terwijl slechts de tekenen van de juichende ontvangst der Regeringsverklaring van gisteravond op straat zichtbaar waren met opschriften als „Dood aan Duitsland". Een zegsman van de Politie te Rio de Janeiro deelde aan den correspondent van de Associated Press mede, dat de enige opmerkelijke activiteit de arrestaties van de verdachte onderdanen van de as is alsmede van andere verdachte elementen, waarvan reeds honderden worden vastgehouden als onderdeel van de eerste voorzorgsmaatregelen.

De Braziliaanse leger-, marine- en luchtstrijdkrachten waren zelfs vóór de oorlogsverklaring van gisteren waakzaam en de autoriteiten traden snel en energiek op tegen alle verdachte en gevaarlijke pro-as elementen. De ochtendbladen droegen over het algemeen koppen van het grootste lettersoort: „Brazilië is thans in oorlog". De berichten werden met kalm enthousiasme ontvangen door de op Zondagsafleiding beluste Carioca's, die hun meest opgewonde demonstraties gisteravond schenen te hebben gehouden. De eerste actieve maatregel van Brazilië na het intreden in de oorlog wordt verwacht na de eerste bijeenkomst van het cabinet. Wanneer dit bijeen zal komen, is nog niet bekend. In het besluit van de oorlogsverklaring stelde Vargas vast, dat het cabinet op zijn minst wekelijks zal bijeenkomen voor de duur van de oorlog.

De anticlimax wordt gezien in de kalmte na een woelige week, een kalmte welke wordt weerspiegeld in het algeheel ontbreken van berichten omtrent enige vlootactie langs Brazilië's 8000 kilometer lange kust.

Verscheidene soorten van politietroepen — burgerlijke, militaire en speciale — vulden nog steeds de straten van Rio de Janeiro en het voortdurend gegil van de sirenes van snellende patrouille-wagens toonde aan, dat nog steeds elementen van de as worden opgespoord.

Van Bahia en enkele andere punten aan de Braziliaanse kust komen telegrammen binnen, die vertellen hoe de onderdanen van de as zich gedwee overgeven aan de Braziliaanse autoriteiten, alzo de officiële bescherming zoekende door de vrees voor de wraak van de bevolking.

Langs de strategische Noordelijke kust wordt intensief gespeurd naar verdere verborgen spionnen-centra, en geheime radio's, die aan de vijandelijke duikboten inlichtingen zouden kunnen verstrekken omtrent de kustscheepvaart.

Het is openlijk bekend, dat Brazilië sedert lang defensie-strijdkrachten heeft geconcentreerd in het belangrijke kustgebied tussen Bahia en Fortaleza, waaronder zich de strategische bult van Natal bevindt en het bruggehoofd voor een verbinding over de Zuid-atlantische Oceaan met Dakar, slechts 2500 kilometer ver.

Militaire waarnemers waren van mening, dat de intrede van Brazilië in de oorlog een verinniging van de vroegere samenwerking met de Noordamerikaanse strijdkrachten zal meebrengen in het versterken van de Zuid-atlantische Westelijke muur.

De militaire waarnemers beschouwden de intrede van Brazilië in de oorlog als een teken voor de Braziliaanse vloot- en luchtstrijdkrachten om de kustverkenningen op te voeren en de belangrijke scheepvaart te beschermen met alle beschikbare middelen.

Brazilië heeft reeds een snel toenemende luchtmacht, samengesteld uit vele moderne vliegtuigen van Noordamerikaans maaksel en een grote goed uitgeruste vloot, welke in staat is tot een intensieve activiteit ter bescherming van zijn belangrijke scheepvaart.

Door de toenemende samenwerking van Vichy-Frankrijk met Duitsland beschouwen de militaire waarnemers Frans Guyana als een van de punten, die zullen worden onderworpen aan de meest nauwkeurige bestudering van het Braziliaanse Hoofdcommando. Dit Franse gebied ligt strategisch in het Amazonegebied en langs de belangrijke verbindingslinie tussen Brazilië en de Verenigde Staten. Het is hier bekend, dat de Braziliaanse en Noordamerikaanse autoriteiten in April besprekingen openden over het probleem van Frans Guyana — gelegen tussen Brazilië en Nederlands Guyana, waar in 1941 Noordamerikaanse troepen geland zijn.

De intrede van Brazilië in de oorlog bracht het grootste land van Zuid-Amerika met zijn bevolking van 45 millioen aan de zijde van de 31 andere landen, die thans de as bestrijden. Men is van mening, dat de intrede van Brazilië werkelijke voordelen zal meebrengen voor de Noordamerikaanse oorlogs-inspanning, zowel in het veld van de internationale politiek als in het militaire veld.

Diplomatieke waarnemers waren van mening, dat spoedig nog enkele oorlogsverklaringen van Zuidamerikaanse landen zouden kunnen volgen, zoals van Uruguay, Colombia en Venezuela. Tevens zou de intrede van het grootste land van Zuid-Amerika invloed kunnen hebben op de houding van Argentinië en Chili, die reeds meer dan 6 maanden het verbreken van de betrekkingen met de as hebben uitgesteld. Deze maatregel was door de conferentie te Rio de Janeiro in Januari jongstleden aanbevolen.

Vele baterijen van luchtafweergeschut en zoeklichten zijn opgesteld langs de haven van Rio en verlichtten de hemel gedurende de gehele nacht, waakzaam tegen een eventuele verrassing.

De heldere zonneschijn van de kalme Zondag bracht echter geen verdere tekenen van een land, dat in oorlog is, terwijl de stranden vol waren met vacantiegangers, het volk de stadions bezette voor de voetbalwedstrijden en honderden fietstochtjes maakten, aangezien de fiets over het algemeen de automobiel vervangen heeft door het tekort aan benzine (Rio de Janeiro, (AP) 23.8).

WAT DE „NEW YORK TIMES" ZEGT.

De „New York Times" zeide in een hoofdartikel, dat de „dappere actie" van Brazilië een belangrijke invloed heeft op de verdere loop van de oorlog, niet alleen in zichzelf, maar ook in hetgeen dit symboliseert. De „Times" zeide: „Hoe donker het directe uitzicht van de oorlog op het ogenblik moge schijnen in sommige der Verenigde Landen, wat moet het zijn voor het volk van Duitsland? Veronderstel, dat de nazie-legers er in slagen de olievelden van de Caucasus te nemen en de hoofdstrijdkrachten van Rusland uit de oorlog te slaan. Duitsland zal dan pogen de landen te onderwerpen, die het in bevolkingsaantal vele malen overtreffen, landen, waarmede men thans niet tot een vergelijk kan komen. Intussen worden zijn wapenfabrieken en burgerbevolking onderworpen aan zelfs nog hevigere luchtbombardementen door Groot Britannië.

Behalve dit alles, hoe zou Duitsland ooit kunnen hopen de oorlog met succes tot een einde te brengen niet alleen tegen de Verenigde Staten, doch feitelijk tegen het gehele Westelijke Halfrond? En waarvoor zal Duitsland deze hopeloze oorlog voeren? Zijn volk zal niet, gelijk het volk van zijn slachtoffers en vijanden, vechten om eigen vrijheid, het recht om te leven in vrede en betamelijkheid. Het vooruitzicht, waarvoor het Duitse volk zich gesteld ziet, is er een waarvoor zelfs het wrede zinneloze fanatisme eens moet stilstaan (New York, (AP) 24.8).

COMMUNIQUÉ VAN BRITSE ADMIRALITEIT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „In het Centrale deel van de Middellandse Zee heeft een duikboot onder commando van Luitenant T. E. Barow een middelgroot vijandelijk vrachtvaartuig tot zinken gebracht, dat was gebombardeerd en tot stilstand gebracht door vliegtuigen van de Royal Airforce. De duikboot viel aan en een ontzaggelijke ontploffing volgde. Het vijandelijke schip zonk ogenblikkelijk.

Een duikboot onder bevel van Luitenant Commandant M. R. G. Wingfield viel een geëscorteerd convooi nabij de Noorse kust aan en plaatste een voltreffer op het leidende koopvaardijschip, dat waarschijnlijk gezonken is" (Londen, (AP) 24.8).

EMDEN GEBOMBARDEERD.

In de nacht van Zaterdag op Zondag heeft de Royal Airforce een krachtige aanval gedaan op Emden in Duitsland. Grote ontploffingen werden waargenomen, vooral in het havengebied (Londen, (AP) 23.8).

Het nieuws van vandaag.

Brazilië heeft lang genoeg gewacht. Maar met het tot zinken brengen van 5 schepen tegelijk — als het ware voor de ogen van het Braziliaanse volk — heeft dit grote land eindelijk zijn geduld verloren. Zaterdagavond kwam de oorlogsverklaring, voorlopig nog alleen aan Duitsland en Italië. De haat van de Brazilianen is voornamelijk gericht tegen de Duitsers, hetgeen tot uiting kwam door opschriften als „Dood aan Duitsland" en het stenigen van Duitse zakenhuizen. Wat moet de Braziliaanse Regering er thans spijt van hebben de deuren te hebben open gezet voor de Duitsers. Want misschien meer dan in enig ander land van Zuid Amerika hebben de onderdanen van het Reich zich in Brazilië gevestigd en zich vetgemest ten koste van de Brazilianen. Wat met Brazilië gebeurd is, is een voorbeeld voor de andere Zuidamerikaanse landen en men verwacht dan ook, dat enkele dezer — zoals Uruguay, Colombia en Venezuela — niet lang zullen aarzelen om ook de volledige vijandschap te verklaren aan de Duitse en Italiaanse „Ariërs".

Uruguay heeft reeds alle onderdanen van de as, die de grens van Brazilië naar dat land overstaken, uitgeleverd aan de Braziliaanse autoriteiten en de waakzaamheid verscherpt tegen de bedreiging van de Duitse duikboten, die — naar vermeld wordt — nabij de monding van de Rio de la Plata zouden opereren. Een verslag van den AP-man te Rio de Janeiro leze men op blz. 1.

De Russen, die reeds diep in de oorlog zitten, vechten intussen op hardnekkige wijze tegen de Duitsers in de smalle en vlakke corridor tussen de Don en de Wolga in een poging de Duitsers tot staan te brengen, die eindelijk een oversteek van de Don consolideren en pogen op te rukken naar Stalingrad.

Een hevige slag, welke wordt gemeld door het middagcommuniqué (blz. 3), is gaande ten Zuid-Oosten van Kletskaya, waar de Duitsers de Oostelijke oever van de Don bereikten. De Duitse tanks, die over de rivier werden gebracht onder dekking van de Luftwaffe, vormen de grootste bedreiging voor Stalingrad. Tevoren waren vier bruggehoofden door de Russen vernietigd. De Don is minder dan 500 meter breed in de bocht en de ondiepe stroom, die zich hier traag voortbeweegt, zal geen grote hindernis vormen voor de Duitsers in het aanvoeren van versterkingen, indien de Russische defensies gebroken zouden worden.

De Chinezen schijnen thans in de aanval in de provincie Tsjekiang en hebben reeds een groot deel van de belangrijke Tsjekiang—Kiangsi spoorlijn heroverd. Thans worden de steden Juihung en Tsjusjien door hen bedreigd (blz. 3).

De afgelopen Week.

De betekenis van Churchills bezoek aan Moskou.

Van groot belang is het feit, dat Premier Winston Churchill van Groot Britannië een bezoek heeft gebracht aan Premier Joseph Stalin van de Unie der Socialistische Sovjet Republieken.

Want hierdoor blijkt, dat de overeenkomst tussen Groot Britannië, Sovjet Rusland en de Verenigde Staten wordt uitgewerkt. Deze overeenkomst kwam tot stand bij het bezoek, dat de Russische Premier, Viacheslaff Michailovitsj Molotov, kort geleden heeft gebracht aan Londen en Washington en waarbij men besliste, dat de vernietiging van het Hitlerisme noodzakelijk is voor het bereiken van een vrede. Tevens erkenden Engeland en de Verenigde Staten, dat men de noodzakelijkheid had ingezien om nog dit jaar een tweede front te openen, waardoor de druk op het Oostelijke of Russische front zou worden verlicht.

Sedertdien kwamen de Westelijke Geallieerden meer in actie. De Royal Airforce voerde de bombardementen op Duitsland op en Churchill stak de Atlantische Oceaan over om met Roosevelt besprekingen te houden, die waarschijnlijk de steun aan Rusland betroffen.

Een ogenblik dreigden de Geallieerde plannen in elkaar te zullen storten door de plotselinge en krachtige aanval van Maarschalk Erwin Rommel in Noord Afrika en zijn poging om het Suezkanaal te nemen. Men herinnert het zich nog goed hoe tengevolge daarvan in Engeland een lawine van critiek op de Engelse oorlogsleiding losbarstte, welke lawine op kundige en afdoende wijze door Churchill gestuit werd met zijn onthullingen over de kracht der Geallieerde strijdkrachten in het Midden Oosten. Churchill had geen woord teveel gezegd, toen hij zijn vertrouwen te kennen gaf in de situatie en Generaal Sir Claude John Eyre Auchinleck bevestigde dit door de Duits-Italiaanse aanval terug te slaan.

Hierna konden de offensieve plannen van de Geallieerden zich verder ontwikkelen en Churchill reisde via Caïro (waar hij met Charles de Gaulle sprak) naar Moskou met een uitgebreide staf van diplomatieke en militaire adviseurs.

De aankomst in de Russische hoofdstad geschiedde op het tijdstip, dat Rusland in grote nood verkeerde. De Duitse troepen waren de Don overgestoken en de olievelden van Maikop in de Noordelijke Caucasus waren bereikt.

Bij Kletskaya werd verwoed gevochten, en de nazies zetten er alles op om de Don daar te bereiken en over te steken, in welk geval de bedreiging voor het industriële centrum Stalingrad zou toenemen.

Toch trof de Engelse leider een volk aan, dat vol goede moed was en vol hoop op de toekomst. Hij trof een volk aan, dat zich in deze situatie blindelings achter zijn Leider geschaard had en een Leider, die een ongeschokt vertrouwen had in zijn volk.

Wist Churchill toen reeds met welk een opoffering Rusland streed, hij moet bij zijn bezoek aan het Kremlin toch hebben gemerkt, dat men smachtte naar een actieve steun van de grote democratieën. Zijn bezoek moet echter toch niet alleen geweest zijn om dit verlangen te zien, maar om te komen zeggen, dat de actieve steun zou komen en om met de Russen te bespreken op welke wijze die actieve steun het meest doeltreffend zou zijn.

De verklaring, die bij het vertrek van den Britsen Premier uit Rusland te Moskou en Londen werd uitgegeven, gaf hierop geen antwoord, doch de Russen hebben tevoren reeds duidelijk genoeg te kennen gegeven wat hun het beste zou schikken. Reeds is aan het Rode leger en het Russische volk medegedeeld, dat men een tweede front in West Europa kan verwachten binnen afzienbare tijd.

De commando-aanval op Dieppe.

De aanval op Dieppe — vlak na het vertrek van Churchill — heeft daarom een golf van vreugde verwekt in Rusland, omdat men hierin het voorspel ziet van de invasie der bezette landen in West Europa.

Maar de vreugde, die door deze operatie ontstond in Engeland en de Verenigde Staten, kwam voornamelijk doordat hiermede bewezen werd, dat een landing op grote schaal met succes kan worden uitgevoerd. Want de plaats, die thans was uitgekozen voor de landing is juist een der meest verdedigde en moeilijkste om aan te vallen.

Voor Dieppe bevinden zich lange afstanden met open stranden, waardoor de aanvallers, die van zee uit komen, niet snel dekking kunnen vinden. Verder is het gebied van Dieppe gefortificeerd, waarbij vele vliegvelden achter grote kustkanonnen en een menigte kleinere artillerie liggen. Daar en elders langs de Franse kust hebben de Duitsers uitgebreide mijnenvelden en verborgen forten aangebracht in een strook, welke tenminste 40 kilometer breed is. Als de werkelijke resultaten van de aanval op Dieppe zagen de Britse waarnemers daarom de volgende resultaten:

1. Het duidelijke bewijs, dat de Britse Marine en de Royal Airforce nog steeds het Engelse Kanaal en de lucht daarboven beheersen.

2. De onschatbare lessen, die geleerd waren in de samenwerking tussen land- en luchtstrijdkrachten, in gevechtstactieken en in landingsmethoden.

3. De vooruitzichten om blijvende bruggehoofden te vestigen om een invasie-leger aan land te zetten, waarvan de omvang thans kan worden geschat; en het overzien van het probleem of zulk een bruggehoofd zou kunnen worden geopend in de herfst en behouden gedurende de winter.

4. Dat de werkelijke sterkte van de Duitse land- en lucht-defensies in West Europa thans waarschijnlijk bekend is door het Geallieerde Hoofdcommando.

Hoewel de uitval van de Geallieerde troepen bij Dieppe uitgevoerd werd, wil dit niet zeggen, dat de uiteindelijke invasie ook op dit punt zal plaats hebben. Als de invasie plaats heeft, zullen de Geallieerden waarschijnlijk op verschillende punten tegelijk aanvallen. Dat Dieppe een van deze punten zal zijn, is best mogelijk, doch niet bepaald noodzakelijk.

De mogelijke invasiekusten.

Men kan echter wel aannemen, dat de Noordelijke kust van Frankrijk het toneel zal zijn van grote operaties. Andere waarschijnlijke invasiepunten zijn de kust van België en de Nederlandse kust tussen Hoek van Holland en Den Helder, welke strook door de nazie-autoriteiten dezer dagen werd ontruimd, kennelijk uit vrees voor te bieden hulp bij een geallieerde invasie.

Wij zijn van mening, dat het Geallieerde Hoofdcommando heeft moeten kiezen tussen een beperkte aanval op Noorwegen of een grote aanval op Frankrijk en de Lage Landen en de tekenen wijzen er steeds meer op, dat de grote aanval op de laatste gebieden gekozen is. Noorwegen is de laatste tijd betrekkelijk vrij gebleven van bombardementen, terwijl juist nu de vliegvelden en militaire objecten in Nederland, België en Noord Frankrijk zijn aangevallen.

De Noordamerikaanse Vliegende

Forten doen thans voortdurend aanvallen op steden en objecten in Frankrijk —Abbeville, Rouaan, Amiens enz. — waar zij met ongelooflijke trefzekerheid hun bommen doen neerregenen.

En dan is de grote oefening bij Dieppe vooral gericht op landingen in de Lage Landen, waar de stranden ten zeerste verschillen van de bergachtige en fjordrijke kusten van Noorwegen.

Andere mogelijkheden zijn, dat ook landingen zullen worden gedaan in het Zuidelijke of onbezette deel van Frankrijk, waar de tegenstand vanzelfsprekend minder zal zijn. Herhaaldelijk zijn berichten binnengekomen omtrent grote vlootconcentraties te Gibraltar en ook hebben berichten wel eens melding gemaakt van de aanwezigheid van Noordamerikaanse troepen aldaar.

Een landing aan de Middellandse Zeekust van Frankrijk zal echter grote moeilijkheden met zich meebrengen, vooral door de moeilijkheid om de troepen in het Zuiden van Frankrijk van voorraden te voorzien en het gebrek aan landbases voor de Geallieerde vliegtuigen.

Het is moeilijk te zeggen, welke plannen het Geallieerde Hoofdcommando koestert of om daaromtrent voorspellingen te doen, doch zeker is het, dat bij het slagen van deze plannen de overwinning een heel eind nader gebracht zal worden.

Het duikbotengevaar.

Tevens zal bij het vestigen van een tweede front in West Europa de bedreiging van de vijandelijke duikboten sterk moeten afnemen. Met de bases in handen, vanwaar de duikboten uitvaren, zullen deze elders een goed heenkomen moeten zoeken.

Reeds zijn successen behaald in de strijd tegen de duikboten en vooral in de Caraïbische Zee is het tot zinken komen van Geallieerde schepen na jongstleden Juni belangrijk afgenomen. Ook aan de Oostkust van de Verenigde Staten worden er de laatste 2 maanden minder torpederingen gerapporteerd. De duikboten hebben zich klaarblijkelijk gedeeltelijk moeten terugtrekken naar de Atlantische Oceaan en het tot zinken brengen van schepen vlak langs de Braziliaanse kust, waardoor dat land tot een oorlogsverklaring werd gedwongen, geeft te kennen, dat de duikbootcommandanten andere operatiegebieden hebben opgezocht.

In elke Oceaan is het bewezen, dat de duikboot niet het hoofd kan bieden aan een goed ontwikkeld convooisysteem, laat staan dit overmeesteren.

In de week eindigende met 15 Augustus werden slechts 7 schepen in de Atlantische Oceaan tot zinken gebracht, geen daarvan nabij de Oostkust van de Verenigde Staten of in de Caraïbische Zee. Waar het convooisysteem met volkomen doeltreffendheid functionneert kan de duikboot gewoon niet leven. Het zal altijd mogelijk zijn voor een groep duikboten om in een convooi door te breken, doch het risico, dat daarbij gelopen wordt, werkt reeds afwerend. Hoe verder de duikboten gedwongen worden zich van de kusten terug te trekken naar eenzamer zeeën, des te minder wordt haar macht.

Omtrent de pogingen, die de vijandelijke duikboten de laatste dagen doen om weer door te dringen in de wateren op het Westelijk Halfrond, hebben wij het een en ander vernomen. Wij hebben meegemaakt hoeveel gevaar een duikboot loopt bij het afschieten van haar torpedo's, vooral als de aanval vlak bij land plaats heeft. Om slechts de aanvallen nabij de Braziliaanse kust te noemen, werd reeds bekend gemaakt, dat enkele duikboten daar tot zinken werden gebracht.

Het succes van de Geallieerde vloot en de luchtmacht betekent echter niet, dat het gevaar is afgenomen. Integendeel. Juist nu de campagne tegen de Geallieerde scheepvaart moeilijker gaat zal de vijand pogen met behulp van spionnen en handlangers inlichtingen te weten te komen omtrent de bewegingen van de scheepvaart. Juist nu zal de vijand eerder tot het doen van wanhoopsdaden worden aangezet en zelfs is het niet onmogelijk, dat hij een coup zal pogen te doen als de situatie voor hem hopeloos schijnt.

Een Geallieerde invasie van Europa heeft veel kans de positie van de Duitse duikboten hopeloos te maken. Een worsteling van ongekende furie zou hiervan het gevolg kunnen zijn in de Amerikaanse wateren en wie weet, is de aanval op de Braziliaanse scheepvaart daar het voorspel van.

In Memoriam Pastoor Frans Hendriks O.P.

Hedennacht om 1.30 uur ontsliep vrij plotseling Pastoor Frans Hendriks O.P., de Nestor van de Curaçaose geestelijkheid. Gisteravond maakte hij tezamen met Pastoor Petrus D. Elie O.P. een autotochtje. Bij het verlaten van de auto zakte Pastoor Hendriks in elkaar, waarna hij naar het Sint Elisabethsgasthuis werd gebracht. Hedenochtend in alle vroegte ontsliep hij in den Heer.

Met Pastoor Frans Hendriks O.P. gaat een Priester van de oude garde heen, die in 40 jaren harde arbeid en met een nimmer ontbrekende optimisme gewerkt heeft aan het geestelijk leven van de eilanden Aruba, Bonaire, Curaçao en zelfs op de verre Bovenwinden. Op 7 Mei 1870 zag Pastoor Hendriks het levenslicht en reeds van zijn jeugd af trok God hem tot Zijn dienst. Op 13-jarige leeftijd ging hij naar Tunis in Noord Afrika, maar dit missionarisleven was hem te zwaar. Hij ging terug naar Nederland, studeerde bij de Jezuïeten en trad vervolgens in bij de Orde der Predikbroeders.

Op 15 Augustus 1899 werd hij Priester gewijd. Hij ging een jaar naar Spanje om Spaans te leren en vertrok vervolgens naar Curaçao om leraar te worden aan het Groot Seminarie Scherpenheuvel, waar Venezolaanse studenten tot Priester werden opgeleid. Na de opheffing van dit Seminarie ging Pater Hendriks naar Pietermaai, waar hij vooral werkte onder de Spaanssprekende bevolking. Hier schreef hij ook zijn boek: „Armas contra la irreligión".

Van Pietermaai vertrok hij naar Bonaire, waar hij de „grote" Pastoor werd. Hij bracht het geestelijk leven op dit eiland tot zeer hoge bloei. Hij was een laaiende stuwkracht voor het Katholicisme en met de talentvolle kapelaans Pater Rafaël Buhrs O.P. en Pater Irenaeus de Bruyn O.P., die onder zijn leiding hun gaven leerden ontplooien, werd het het gouden tijdperk van Bonaire's kerkelijk leven. Pastoor Hendriks stichtte de Fraters- en Zusterschool op het eiland.

Na zijn pastoraat op Bonaire verbleef hij korte tijd op Curaçao en de Bovenwinden. Alhoewel zijn verblijf op de Bovenwinden kort was, wist hij zich ook daar een grote gezonde popularireit te verwerven.

In 1926 ging Pastoor Frans Hendriks naar Aruba als de Herder van Savoneta. Zijn arbeid op dit eiland is van enorm belang geweest. Hij bemiddelde menigmaal tussen de Lago en het Arubaanse volk. De directie van deze oliemaatschappij heeft Pastoor Hendriks dan ook steeds hogelijk gewaardeerd. Na jaren van arbeid werd hij ziek. Na een vacantie in Nederland toog hij evenwel weer even fors aan de arbeid. Bij zijn Priesterjubileum in 1939 werd hij benoemd tot Officier in Orde van Oranje Nassau. Aruba zag Pastoor Hendriks node heengaan op 71-jarige leeftijd. Geheel de opgang van Aruba door de industrie had Pastoor Hendriks meegemaakt niet alleen, maar actief medegeleefd.

De grijze Pastoor Hendriks nam zijn intrek op Rustoord als rector van dit gesticht. Herhaaldelijk vloog hij naar Aruba om zijn oud-parochianen te bezoeken en mede te leven met alles, wat hij had opgebouwd en zo had lief gekregen.

Ook hedenochtend zou hij weder naar Aruba vliegen, doch God beschikte anders en riep Zijn trouwen stoeren werker voor de troon Zijner Heerlijkheid.

Met Pastoor Frans Hendriks O.P. gaat een vroom mens heen, die in alle oprechtheid de door God gegeven talenten in dienst stelde van God en mensen. Hij had het leven lief en wist het schone des levens te genieten, wetend dat God de vreugde lief heeft en dat de schepping Gods vele vreugden in zich bergt. Een goed mens ging heen, die eerlijk wist te prijzen en te laken.

De eilanden zullen rouwen om dezen mens en bidden, dat God dezen nimmer rustenden werker moge schenken de eeuwige rust in de aanschouwing van Zijn volkomenheid.

Curaçao.

GOUDEN PROFESSIEFEEST.

Woensdag as., 26 Augustus, zal Zuster M. Winifrida van de Zusters Dominicanessen te Voorschoten haar gouden professiefeest vieren in het Sint Josephklooster op Sint Maarten. 50 Jaar lang heeft Zuster Winifrida volgens de geest van den Heiligen Vader Dominicus God en mensen gediend. 43 Jaar verbleef zij op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten. Zij werkte daar mede aan de verspreiding van het Katholiek Geloof en van de beschaving.

Zuster M. Winifrida werd te Birmingham in Engeland geboren en reeds van haar vroegste jeugd gevoelde zij roeping tot de kloosterlijke staat. Steeds heeft zij onvermoeid gearbeid en zelfs nu op hoge leeftijd maakt zij zich nog verdienstelijk door het geven van pianolessen. Zuster M. Winifrida is er een uit de onafzienbare rij van vrome geestelijke Zusters, wier individueel werk den wereldling zo onbelangrijk schijnt, doch die gezamenlijk op de geschiedenis der mensheid een invloed hebben gehad, groter dan welk tijdelijk machtsstelsel ook.

Deze nederige Zuster viert haar gouden feest, omringd van haar geestelijke Zusters en leerlingen op Sint Maarten, maar ook omringd van de dankbaarheid der Katholieken over geheel de wereld, die weten, dat iedere Zuster in de gemeenschap der Heiligen een werk vervult van barmhartigheid.

Zo het feest zij op Sint Maarten, dan zij het niet minder in de harten der talrijke vrome gelovigen, die, hoewel onwetend van dit persoonlijk leven, God danken om de ontplooiing van Gods genadeleven in een Zijner schepselen.

HOGE WATERSTAND.

Waarschijnlijk door de heldere maneschijn is gedurende de laatste nachten de stand van het water in de St. Annabaai zeer hoog. Door de krachtige wind worden tevens golven veroorzaakt, hetgeen tot resultaat heeft gehad, dat het Brionplein gedeeltelijk onder water werd gezet. Auto's, die de brug aan de Otrabanda-zijde oprijden, moeten alzo door het water, waardoor dit uiteraard naar links en rechts spat en de droge plekken glibberig worden gemaakt.

Indien het muurtje langs het water, dat op sommige plaatsen is stukgeslagen, en daardoor bovendien het stadsschoon niet weinig ontsiert, wierd gerepareerd, zou deze toestand waarschijnlijk verholpen zijn.

APOSTOLAAT TER ZEE.

Ongeveer 80 Canadese zeelieden genoten gisteren van een groots opgezette picnic op de plantage Brakkeput Ariba. Het Apostolaat ter Zee had deze picnic aangeboden. Eerst gingen de Katholieke zeelieden naar de H. Mis van 10.30 uur in de kapel van het Sint Martinusgesticht. De aalmoezenier der Canadezen, Priester Nurphey, droeg de H. Mis op en trok verder de gehele dag met de zeelieden mede. Vele particulieren stelden hun auto's beschikbaar en hielpen hierdoor mede aan het slagen van deze picnic. Ook de Broeders van Brakkeput waren als steeds een en al hulpvaardigheid.

Het Apostolaat ter Zee mag weder dankbaar terugzien op deze schone daad.

IS OOK UW BRIEF ER BIJ?

Af te halen formulieren op het Informatie Bureau van het Rode Kruis, Pietermaai 22.

Berg, Jan van den, Mundo Nobo; **Best**, Johannes, **Boom**, Harm Geert van den, Hotel Holland; **Bootsma**, Hendrik Jan David; **Garschagen**, Gerard Julius, Chobolobo, **Gee**, Johannes Willem de, Pietermaai 78; **Graaf**, Reinier Hendrik de, Werfstraat 8; **Gravendyk**, Gerardus Wilhelmus 's, Janwe 17; **Hofman**, Jan Leendert Marie; **Horvers**, Jos., Weg naar Welgelegen 14; **Jager**, J. M. de, Jan Otzenstraat 6, Mundo Nobo; **Klein**, L., Radiodienst; **Kluijtmans**, J.; **Krimpen**, G. van; **Koch**, Fam. Louis, **Koole**, W.; **Laatst**, A. J. L. S.; **Levisson**, Beno M.; **Lit**, Herman v.d., Hotel Holland; **Martis**, Rodeweg, van Mevr. Wed. A. K. M. **Martis—Slinkers**; **Narain**, Familie; **Peereboom**, Henri Everhard, Penstraat 2; **Schagen**, Gerrit; **Snel**, Simon Petrus **Tintelman**, A., Hotel Miramar; **Veen**, C. J. Ten, Mundo Nobo 159; **Voorhoeve** B., Mailpais; **Vries**, Wietse, A. de, Klein Santa Martha; **Wel**, van de, Werfstraat 8; **Wilkens**, Simon.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.**: **Voetbal**: Ecuador — Victoria 4—0; Ecuador — D.T.S. niet doorgegaan.

Korfbal: Favorite — Devo 0—0; Cito — Bito 0—2.

BEGRAFENIS PASTOOR HENDRIKS O.P.

Hedenmiddag zal het stoffelijk overschot van Pastoor Frans Hendriks O.P. ten grave worden gedragen van het St. Elisabethsgasthuis uit om 16.30 uur.

TENNISKAMPIOENSCHAPPEN 1942.

Uitslagen: N. E. Powel—Richard Henry vs. C. Laurens—Ch. de Jongh: 6—2, 6—3, 6—8, 6—3.

Dinsdag spelen: **CSC Baan 17 uur** Mej. M. Capriles—G. J. F. Breedveld tegen Mej. E. Lansberg—N. M. Chumaceiro.

CURAÇAOSE ATHLETIEK BOND.

Aan de leden van de C.A.B. delen wij mede, dat op Zondagmiddag 30 Augustus as. athletiekwedstrijden zullen worden gehouden op het terrein van de Sportvereniging Groot Kwartier. Wij wekken de verenigingen Asiento, Groot Kwartier, Independiente, Kwiek, Politie Sportvereniging, Scherpenheuvel, Curaçaose Sportclub, Hercules, Willemstad, Militaire Sportvereniging Suffisant, Racing Club Curaçao en S.U.B.T. op deel te nemen.

Inschrijvingen te richten aan den Heer W. Steen Kantoor K.L.M. of den Heer H. A Dennert, Emmastad 128b vóór of op Donderdag 27 Augustus as.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: J. J. van Wilgen, tijdl. werkzaam op de Afdeling Statistiek van de Administratie van Financiën; 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte; A. S. Servage, tijdl. klerk ter Administratie van Financiën; 3 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte.

Benoeming: J. W. Hasselt, natuurkundig ingenieur bij de N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij te Emmastad tot lid der commissie tot afneming van landsexamen, overeenkomende met het Staatsexamen hogere Burgerschool B.; J. Pauw, tekenaar-veld-assistent bij het kadaster op Aruba; M. Smidt en J. F. Milo, tijdl. tekenaar-veldassistent bij het kadaster alhier tot tijdl. adjunct-landmeter bij het kadaster; Mevrouw R. de Wit—Abad tot tijdl. onderwijzeres eerste klasse categorie B. bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Julianaschool voor M.U.L.O. te Oranjestad op Aruba.

Tewerkstelling: C. L. de Rot, bij de dienst voor Sociale en Economische Zaken.

Bevordering: Mej. F. Muskus, tijdl. klerk ter Gouvernements-Secretarie tot tijdl. adjunct-commies.

Machtiging: aan G. P. Jansen, adjunct-commies ter Inspectie van het Onderwijs alhier, om bij ontstentenis of afwezigheid van den Inspecteur van het Onderwijs en den waarnemend Inspecteur de officiële bescheiden namens eerst genoemde te tekenen; aan Mr. H. J. M. Hoogeveen, toegevoegd Hoofdambtenaar ter Administratie van Financiën om de officiële bescheiden namens den Administrateur van Financiën te tekenen.

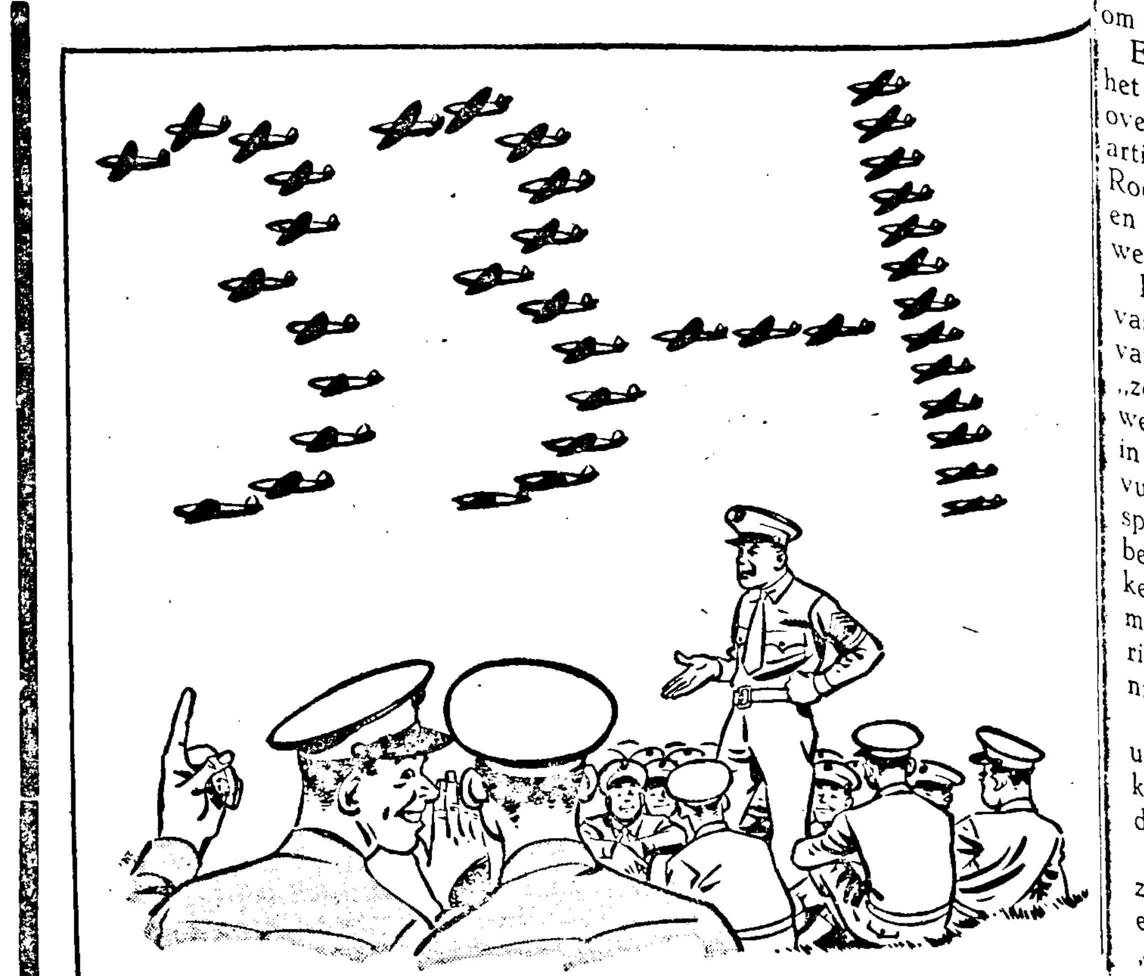
De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

BURGERLIJKE STAND VAN CURAÇAO.

Bevallen op Augustus: 11 Snijders, Julianita Catharina echtg. v. Francisco, J. O. z; 10 Rafaela, Anna Ada z; 13 Cijntje, Imelda Petronilia echtg v. Pieternella, J. M. z; 12 van Tijls, Cecilia echtg. v. Hernandez, C. E. z; 13 Peloz, Silvia Deonina echtg. v. Bacuna, V. M. d; 14 Bernadina, Justa Vicenta echtg. v. Toppenberg, A. Z. z; 15 van Kampen, Louwisa Antonia echtg. v. Thode, P. F. d; 3 Elie, Klara echtg. v. Amon, I. z; 15 Martis, Lucilia Juana echtg. v. Lodriguez, J. I. z; Cristina, Maria Antonia d; 14 Nicastia, Rosa Mariana echtg. v. Paula, G. P. z; 17 Maduro, Arnolda Eliodora echtg. v. de Rooy, A. R. z; 15 Legrand, Germaine Eulalie echtg. v. Arrindell, A. A. E. d; 17 De lima, Marcelita echtg. v. Sanches, H. F. C. z; de Gens, Klasina Josephina echtg. v Nieuw, E. E. E. d; Sem, Julietta z; 13 Anthony, Angela Francisca d; 15 Joubert, Josephine Beatrice echtg. v. Esser, E. C. d; 19 Bakhuis, Josefa Maria echtg. v. Nicolaas, M. L. d; 17 Penso, Altagracia Girigorio z; 14 Cannegieter, Alberta Leonice d; 17 Inecia, I. S. z; Oliana, Julia Leoteria d; 20 Stephania, Nicolina Nicasia d; 19 Jansen, Vigilia Fielomena echtg. v. van Eyten, D. P. d; Djaoen, Dolorita Virginia echtg. v. Lourens, G. z; 18 Francisca, Monica Araminta echtg. v. Faries, M. E. z.

Ondertrouwd op Augustus: 20 Indiana Johannes Indio en Boye, Cornelia Basilica; Senchi, Benacio Antonio en Sint Jago, Stella Eusebia; Wong, Lucien Rudolf en Lichtveld, Carolina Georgetina Maria; Imperator, Mario Jose en Winklaar, Leonita Benita.

Getrouwd op Augustus: 18 van Burken, Leonard Johan en Nolte, Jacoba Laura; 19 Rosario, Guillermo Estilito en Rosario, Elza Francisca; Cicilia, Pedro Julio en Schoop, Maria Mercedes; Jansen, Pedro Pascual en Girigorie, Felicita Camelia; Lont, Rudolf Salomon en van het Kruis, Gonda Elisabeth; Hagen, Arie Gerard en Bernier, Marie Therese Euphrasie; 20 Coffie, Simon Michael en Migerio, Lucia Maria; Henriquez, Thomas Antonio en Rodriguez, Angelica Cristalina; Tjon A Koy, Willem, Frederik en Cipriano, Maria Theodora.

Van de Fronten.

DE STRIJD IN RUSLAND.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Duitse tanks kruipen achter rook, vlammen en bosbrandjes op de steppen ten Zuid-Westen van Stalingrad in de sector van Kotelnikovski en dreven een nieuwe wig in de Russische linies, die het grote industriële centrum van de Wolga verdedigen.

De vijand intensificeerde ook zijn enorme druk ten Noord-Westen van Stalingrad in het gebied van Kletskaya in een poging de oversteken van de brede rivier Don te consolideren. Nieuwe nazie-strijdkrachten werden aangevoerd uit reserve-groepen of werden van andere sectoren overgeschakeld. Deze hoopten zich gestadig op in de gespannen slag voor Stalingrad waarmede Hitlers commando hoopt een dodelijke slag toe te brengen aan het Rode leger en de Sovjet-economie.

Overal vochten de Russen koppig tegen elke vijandelijke aanval en brachten zij stijgende verliezen toe in manschappen en materiaal. Hun linies schenen overal intact te zijn, niettegenstaande de wig in de Kotelnikovski-sector.

De slag ten Noord-Westen van Stalingrad concentreerde zich op twee hoofdpunten: één in het district van Kletskaya waar de Russen krachtige tegenaanvallen deden en het andere ten Zuid-Oosten van Kletskaya waar de Duitsers hun pogingen vergrootten om de bocht van de Don over te steken.

Een bericht van „Izvestia", dat van het front gezonden werd, zeide, dat 3 oversteken werden vernield door de artillerie en de luchtmacht van het Rode leger en dat vele manschappen en veel materiaal in de Don tot zinken werden gebracht.

Een Duitse afdeling, welke een houvast verkreeg aan de Oostelijke oever van de Don werd beschreven als in een „zeer moeilijke positie". De Duitsers werden teruggedrongen naar de rivier in een smalle sector onder een hevig vuur en waren niet in staat zich uit te spreiden of zich voort te bewegen. Een bericht van „Rode Ster", dat klaarblijkelijk refereerde naar dezelfde afdeling, meldde, dat zij 3 compagnieën infanterie uitroeide en een bruggehoofd vernietigde.

„Rode Ster" zeide, dat de Luftwaffe uitgebreid opereert in een poging dekking te vormen voor de oversteek van de Don.

De „Wehrmacht" zoekt naar een zwakke plek in de Russische defensie en werpt versterkingen in de strijd. „Rode Ster" zeide: „Nu als nooit tevoren is een uiterste voorzichtigheid geboden in de defensie van de waterlinie. De defensies van de oevers zijn nodig om elken Duitser tot den laatsten man toe te vernietigen, die erin slaagt door te glippen".

Als bewijs dat een succesrijke defensie mogelijk is noemde „Rode Ster" de gevallen van een afdeling, die een heuvel hield en meer dan 1000 vijandelijke manschappen doodde en 28 Duitse tanks verbrandde of beschadigde.

De Russen hadden tot nu toe tijd om verschillende legers te concentreren in het district van Kletskaya zelf en vermeldden, dat zij de linies hielden en tegenaanvallen deden met infanterie, artillerie, tanks en vliegtuigen. „Rode Ster" zeide, dat de Russen verschillende „pas heroverde linies ten Noorden van Kletskaya" bezetten aan de Westelijke oever van de Don.

„Izvestia" meldde een Russische voortgang in twee sectoren. Na Duitse aanvallen nabij een spoorwegstation zeide dit bericht, dat de Russen een aantal Duitse sterkten bezetten in gevechten van man tegen man. Op een ander punt meldden de Russen te zijn doorgebroken in Duitse loopgraven, terwijl de vijand zich begon terug te trekken. Hierbij werd een aantal gevangenen genomen en een grote buit veroverd. „Izvestia" zeide, dat de Russen flankaanvallen en omsingelingsmanoeuvres uitvoeren in deze sector en de Duitsers bij verrassing nemen.

Russische tegenaanvallen in het district van Kletskaya hebben klaarblijkelijk ten doel de Duitse flank in de bocht van de Don te bedreigen en ook de vijandelijke druk van de Kotelnikovski-sector en het Caucasus front af te leiden.

Russische terugtrekkingen worden gerapporteerd van beide belangrijke sectoren in de Caucasus: ten Zuiden van Krasnodar en ten Zuid-Oosten van Pyatigorsk. Deze terugtrekkingen geschiedden onder het gewicht van numeriek superieure vijandelijke strijdkrachten. De strijd rolde voort door de heuvels aan de voet van de Caucasus-gebergten en de gevechten zijn thans in verschillende sectoren in voortgang om de bergpassen. „Rode Ster" zeide, dat de Duitsers poogden zich een weg te banen door een belangrijke pas met hevige bombardementen en beschietingen alsmede met tanks- en infanterie-aanvallen.

De Russische bergdefensies zouden de Duitsers hebben gedwongen de aanval te staken en terug te vallen naar hun startpunt. Een afzonderlijke Duitse groep poogde later rond de pas heen te snijden door zich een weg te banen door een nabijzijnde steile kloof. „Rode Ster" zeide echter, dat de Russen den vijand diep de bergen lieten indringen, hen vervolgens afsneden en uitroeiden (Moskou, (AP) 23.8).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 23 op 24 Augustus bestreden onze troepen den vijand in de gebieden ten Zuid Oosten van Kletskaya, ten Noord Oosten van Kotelnikovksi, ten Zuid Oosten van Pyatigorsk en ten Zuiden van Krasnodar. Er hadden geen veranderingen plaats in andere sectoren van het front.

In het gebied van Kletskaya drongen manschappen van een detachement van het Sovjet leger gedurende de nacht door in de vijandelijke posities. Met de bajonet en handgranaten ruimden zij meer dan 100 Hitlerieten op. Ook vernielden zij een draadloos station, een pantserwagen en een aantal vrachtwagens.

Ten Zuid Oosten van Kletskaya voerden onze eenheden felle gevechten tegen de vijandelijke troepen, die naar de linkeroever van de Don waren overgestoken.

Ten Noord Oosten van Kotelnikovski dreef de vijand, na een groot aantal tanks te hebben opgehoopt, een wig in onze voorste defensielinies. Onze troepen leverden felle gevechten tegen deze vijandelijke groep. Een Sovjet tankdetachement viel in de flank aan en vernielde 7 Duitse tanks en doodde meer dan 200 Hitlerieten.

In de strijd om een bewoonde plaats versloegen onze infanterie-eenheden een bataljon van de Roemeense infanterie.

Ten Zuid Oosten van Krasnodar voerden onze troepen defensieve gevechten tegen vijandelijke tanks en infanterie. Des nachts ontdekten verkenners van de afdeling N. een grote concentratie van Duitse tanks, vrachtwagens en karren nabij een bewoonde plaats. Het gordijnvuur van onze artillerie sloeg de vijandelijke concentratie van tanks en gemechaniseerde infanterie uiteen. Meer dan 150 Duitsers werden gedood en 8 tanks vernield alsmede 30 vrachtwagens en 15 ammunitie-wagens.

Ten Zuid Oosten van Pyatigorsk trokken onze eenheden zich na hardnekkige gevechten terug naar een nieuwe defensieve positie. Aan het Noordwestelijke front is onze luchtmacht actief. Twee groepen van onze bommenwerpers vielen vijandelijke vliegvelden aan, waar zij 3 Duitse vliegtuigen vernielden. 6 Aanvalsvliegtuigen vernielden 10 Junkers 52 op een ander vliegveld. In luchtgevechten werd een Duitse Messerschmitt 109 neergehaald. Wij hadden geen verliezen aan vliegtuigen" (Moskou, (AP) 24.8).

Uit de Pers:
Staat en Onderwijs.

In „De Weg" troffen wij nog het volgende stuk aan, dat ook hier aandacht verdient.

Aan de hand van de Pauselijke Opvoedingsencycliek „Divini illius Magistri" van Z. H. Paus Pius XI zijn indertijd reeds de rechten en plichten inzake opvoeding en onderwijs van de Kerk en het gezin besproken; thans is de beurt aan de Staat.

In de natuurlijke orde komt naast het gezin de opvoeding ook toe aan de staat.

Op welke grond nu kan de Staat zijn recht op de opvoeding doen gelden?

Hij kan dit doen op grond van het gezag, dat hem toekomt om het algemeen tijdelijk welzijn te bevorderen, hetgeen het doel van de Staat is.

De encycliek zegt hierover: „......dit doel, het gemeenschappelijk welzijn in de tijdelijke orde, bestaat uit de vrede en de zekerheid, welke het gezin en de individuele burgers genieten bij de rechten en tevens ook uit het grotere geestelijke en stoffelijke welzijn, dat tijdens het tegenwoordige leven mogelijk is, door middel van de eenheid en de overeenstemming van aller werk."

* * *

De uitoefening van het burgerlijk gezag, dat bij de Staat berust, is tweeledig, nl. 1) beschermen en 2) bevorderen.

In betrekking tot de opvoeding is het duidelijk, dat de Staat niet, zoals het gezin, beschikt over een primair en zeker niet over een absoluut recht op de opvoeding.

Zijn taak is op de eerste plaats bescherming van de rechten der ouders en niet op de opslorping van deze rechten.

Het is het recht en de plicht van de Staat door zijn wetten en verordeningen het voornamere recht van het gezin veilig te stellen en te beschermen en het recht van de Kerk op de opvoeding, dat van hogere orde is, nl. van bovennatuurlijke orde, te eerbiedigen.

Onrechtmatig en ongeoorloofd is het, als de Staat er een opvoedings- en onderwijsmonopolie op na houdt en het gezin physiek of moreel dwingt om deze scholen en inrichtingen van de Staat tegen de verplichting van het Christelijk geweten in en eveneens tegen de gewettigde voorkeur in, te bezoeken.

Het is het recht en de plicht van de Staat het kind te beschermen, wanneer de physieke en morele zorg van de ouders te wensen overlaat, want het recht van de ouders op de opvoeding is niet absoluut en despotisch, maar dient onderworpen te zijn aan de natuurwet en de Goddelijke wet, dus dient ondergeschikt te zijn aan het gezag en de leiding der Kerk en aan de waakzaamheid en bescherming van de Staat in de orde van het algemeen welzijn.

Het gezin is bovendien niet een volmaakte maatschappij, die alle middelen bezit, die nodig zijn voor de volmaking.

* * *

Zal de Staat beschermend op moeten treden, hetgeen tot de uitzonderingen behoort, dan treedt de Staat niet in de plaats van het gezin, maar dient dan aan te vullen in het ontbrekende en in geschikte middelen te voorzien, vanzelfsprekend in overeenstemming met het natuurrecht van het kind en het bovennatuurlijk recht van de H. Kerk.

Het is het recht en de plicht van de Staat alle publieke zaken te verwijderen, die de zedelijke en godsdienstige opvoeding van de jeugd in gevaar brengen.

In onze moderne tijd van verleiding en bederf kan deze beschermende taak ten opzichte van de jeugd, die voor deze zaken zo ontvankelijk is, vooral in de tijd van rijping en puberteit, niet zwaar genoeg opgevat worden en het is een verblijdend feit, dat diverse staten, op dat gebied een mooi en een navolgenswaardig voorbeeld hebben gegeven.

De werkzaamheid van de Staat strekt zich niet alleen uit tot beschermen, maar ook tot bevorderen.

* * *

Dit bevorderen van opvoeding en onderwijs aan de jeugd in de orde van het tijdelijk algemeen welzijn kan op tweeërlei wijzen geschieden.

Op de eerste plaats door begunstiging en steun van het initiatief van de Kerk en het gezin.

Op de tweede plaats door aanvulling van de werkzaamheid van de Kerk en het gezin, in gevallen waar deze niet doorgevoerd of onvoldoende is.

Onder deze aanvulling vallen ook de oprichting van scholen, daar volgens de encycliek: „de Staat, meer dan enig ander, beschikken kan over middelen, die hem ter beschikking worden gesteld uit de nooddruft van allen.

En het is rechtvaardig, dat deze gebruikt worden ten voordele van dezelfden, van wie zij zijn voortgekomen."

Het is duidelijk dat de Staat scholen stichten kan, want in het algemeen mag ieder aan de verspreiding van beschaving en cultuur medewerken, beschaving en cultuur dan genomen in de juiste zin.

Bovendien heeft de Staat veel belang bij een gunstige ontwikkeling van zijn bevolking en bij de bloei van opvoeding, onderwijs, kunsten en wetenschappen.

De Staat kan verder eisen en er ook zelf in voorzien, dat alle burgers de nodige kennis hebben van de burgerlijke en nationale verplichtingen en een zekere graad van intellectuele, morele en physieke cultuur, die, rekening houdend met de omstandigheden van onze tijd, nodig zijn voor het algemeen.

De Staat beschikt voorts over velerlei ambtelijke instellingen. Hij kan zelf beoordelen welke eisen in verband hiermede aan de ambtenaren moeten worden gesteld en wat voor hen de beste opleiding is.

Hij kan voor die opleiding instituten stichten en als hij deze opleidingstaak aan anderen overdraagt, kan hij toezicht houden, waardoor hij de zekerheid verkrijgt, dat aan zijn eisen wordt voldaan.

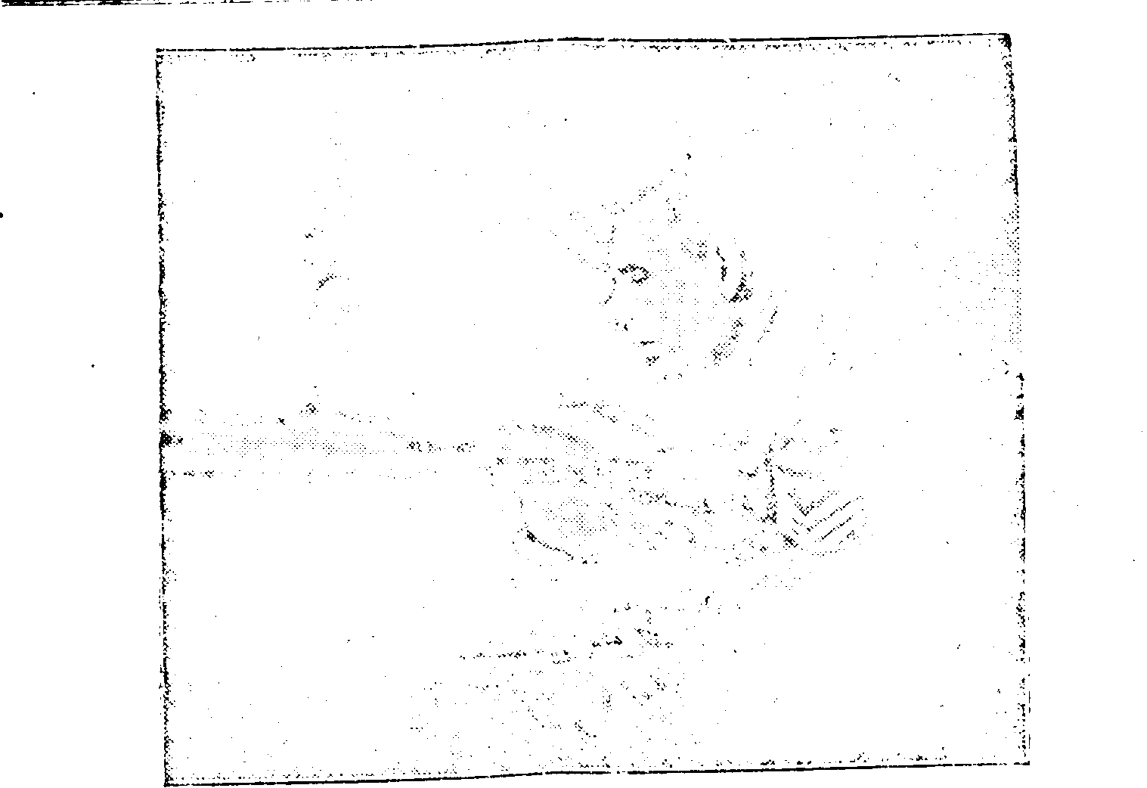
* * *

In al deze gevallen mogen de rechten van de Kerk en van het gezin, in de zaken, die hun aangaan, niet gekwetst worden. De encycliek wijst nadrukkelijk op het belang van deze waarschuwing.

Zij werd door Pius XI gegeven in een tijd toen een overdreven en vals nationalisme zich baan begon te breken.

Welk een vooruitziende blik de overleden Paus had en hoe noodzakelijk deze waarschuwing was, blijkt nu wel een tiental jaren later, nu een gehele generatie gegrepen is door dit valse, verderfelijke en onheilspellende nationalisme en deze generatie bijna de gehele wereld in vuur en vlam zet, de mensen bij millioenen afslacht en cultuur en beschaving vernietigt.

Om in deze belangrijke zaak niet misverstaan te worden, zegt de encycliek aan het einde van de uiteenzetting over de rechten en plichten van de Staat: „Wij willen overigens niet berispen wat in overeenstemming is met een goede geest van discipline en met een gerechtigde durf bij deze methode maar alleen iedere overdrijving, zoals b.v. de geest van geweld, die niet verward mag worden met de geest van kracht en met dat edele gevoel van militaire moed bij de verdediging van het vaderland en de publieke orde."

Een sergeant van het Nederlandse legioen in Canada ondergaat een examen in het hanteren der wapenen. Het Nederlandse legioen zet de traditie voort van het Nederlandse leger. Uit alle delen van de wereld zijn de mannen toegestroomd om hun vaderland weder te bevrijden, als de tijd daar is.

CURACAO.

BEZOEK GOUVERNEUR.

De G.P.D. meldt:

Zaterdag bezocht Zijne Excellentie Gouverneur Dr. Petrus Albertus Kasteel de Congregatie van de Fraters van Tilburg.

OVERSCHRIJDING VAN MAXIMUM-PRIJZEN.

Vanmorgen hebben enkele handelaars de prijzen van enkele waren zo hoog gesteld, dat zij boven de maximum-prijs kwamen. Het publiek wordt verzocht om in zulke gevallen direct te waarschuwen op telefoon nummer 1842. De handelaars, die de maximumprijzen overschrijden, krijgen dan terstond een proces-verbaal. De medewerking van het publiek is nodig om deze onvaderlandslievendheid de kop in te drukken.

Ook vernemen wij, dat het overvragen door taxichauffeurs (die steeds een lijst bij zich hebben) dient te worden medegedeeld.

FEEST VOOR ZEELIEDEN.

Woensdag as. organiseert het Apostolaat ter Zee een muziek- en ontspanningsavond voor de zeelieden van de koopvaardij, van de marine en voor belangstellenden. De bekende band „The Dutch Serenaders" zal weder haar best doen.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Tsjungking:** Een dubbel Chinees offensief bedreigde Tsjusjien, een luchtbasis in de provincie Tsjekiang, welke het voornaamste doel was van de zomercampagne der Japanners, en Juihung, dat slechts op 50 kilometer ten Oosten van Japans voornaamste basis in Kingsi — te Nantsjang — ligt. Naar vermeld wordt zouden de Japanners zich haastig terugtrekken onder hevige druk langs de Tsjekiang-Kiangsi spoorlijn, welke zij ten koste van grote verliezen veroverden. De Chinese berichten zeiden, dat de val van Juihing spoedig verwacht wordt.

— **Seattle (Washington):** Senator Mon Wallgren, een Democraat van Washington, zeide na zijn terugkeer van een reis naar Alaska met een speciaal Comité van de Senaat, dat hij „zeer bemoedigd is door de verbeterde militaire situatie in dat gebied".

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué deelt mede, dat de Duitsers de Don overstaken ten Noord-Westen van Stalingrad en in Oostelijke richting voortdringen door krachtige vijandelijke defensie-posities.

— **Londen:** Een Duitse radio-uitzending van het DNB zeide, dat volgens een zegsman van Wilhelmstrasse een „grote en beslissende slag voor Stalingrad thans begonnen is".

— **Moskou:** Een Tass-bericht uit Stockholm deelde mede, dat Generaal Von Rundstedt in Berlijn is aangekomen om te confereren met Hiter en Himmler.

— **Folkestone:** De Britse en Duitse lange afstandskanonnen, die aan beide zijden van het Kanaal staan opgesteld wisselden vuur over de Straat van Dover in de vroege morgen en in de Straat kon het vuren van machinegeweren worden gehoord.

De Duiste kanonnen aan de kust van Frankrijk openden de kanonnade, doch de Britten waren snel in het antwoorden en het wisselen van vuur hield plotseling op. Het geluid van machinegeweren deed de inwoners hier veronderstellen, dat een botsing plaats had tussen lichte vlootstrijdkrachten.

De Film een Jeugdgevaar

door

Pater Michael Möhlmann O.P.

VI.

LEERT VAN UW VIJANDEN.

Laten wij eens een ogenblik in de Duitse binnenkamer gluren. Wij allen verafschuwen de leer van het nationaal-socalisme. Wij verfoeien haar niet het minst, omdat dit systeem geweld en physieke dwang, die alleen als dienaren van waarheid en recht zin en betekenis hebben, en dan nog alleen als dienaren, die op de laatste plaats en in geval van uiterste noodzaak te hulp geroepen worden, omdat dit systeem geweld en dwang in plaats van recht en waarheid gesteld heeft, omdat het de dienaar op de troon van den meester plaatste, omdat dit het recht van den sterkste proclameert en als werkbeginsel bezigt, omdat het geweld als de meest voor de hand liggende en beste oplossing van conflicten en belangenbotsingen beschouwt.

Dat de jeugd in Nederland op het ogenblik gevaar loopt van dergelijke beginselen doordrongen te worden, beschouwen wij — en terecht — als een van de grootste rampen, die de bezetting van ons moederland met zich heeft meegebracht. De gedachte alleen al, dat onze eigen kinderen het slachtoffer zouden kunnen worden van een opvoeding in deze geest, vervult ons met afschuw.

Maar midden onder ons, in onze eigen bioscopen, wordt het geweld verheerlijkt ten aanschouwen van onze tierende jeugd: wordt het evangelie van de brute kracht gepredikt aan jonge gemoederen, die tot geen critiek in staat zijn, die laaien van geestdrift voor de meest bandeloze krachtpatserijen: zij branden van geestdrift, omdat zij daar het summum zien van die krachten, die, tengevolge van hun nog onontwikkeld verstand en ongevormde wil, de enige zijn, die zij als de hunne herkennen.

Waarom worden wij zo weinig opgeschrikt door de gevaren midden onder ons? Waarom vinden wij dit haast normaal: de tijd is nu eenmaal zo! Waarom berusten wij hierin zo gemakkelijk en komen niet in verzet?

Springt het verkeerde ons dan vooral hierdoor in het oog, omdat het onder onze vijanden wordt aangetroffen? Is het kwaad dan niet meer dan een welkome aanleiding, om onze tegenstanders te bestrijden?

Wij moeten toch bedenken, dat de film op dit gebied een drastischer leermiddel is, dan alle verhaaltjes in de Duitse schoolboeken bij elkaar. Inbraak, doodslag, struikroverijen en piratendom, dit alles is prachtig, boeiend, omdat het wordt bedreven door kerels met spieren als staaldraden, met ijzeren vuisten, scherpe ogen en katachtige lenigheid, maar zonder gewe-ten en zonder innerlijke rem. Dat is de beste manier om zich door het leven te slaan. Dat zijn de ideale mensen.

Geestelijke waarden? Liefde voor den evenmens? Dienstvaardigheid? Medelijden? Voorzichtigheid? Beschaafde manieren? Gezstigheid? Eerbied voor het goed en het leven van anderen? Daar plegen wij de jeugd over te onderhouden, maar ons gepraat vinden ze knap vervelend. Hun helden op het witte doek verkondigen een ander evangelie, waarbij het heel wat aangenamer leven is.

Voorwaar: de Duitse paedagogie is in vele opzichten verkieselijk boven die van dit soort films, omdat in die levensbeschouwing het geweld tenminste nog gedragen wordt door een ideaal, zij het dan ook door een verderfelijk ideaal, terwijl het evangelie van de film niets anders is dan geweld om het geweld, de kracht om de kracht, redeloos, geesteloos, op het dierlijke af.

Maar, zal men mij zeggen, wij hebben vroeger toch ook van Wild westen Detective verhalen genoten: van Karl May, van Gustav Eymard en van Geoffry Gill en vele anderen?

Doch dat waren boeken, en hoe boeiend litteratuur ook moge zijn, de inwerking van het woord op den jeugdigen lezer is geleidelijker, rustiger, evenwichtiger, terwijl het de aard van de film zelf is die door de hevigheid van de impressie en de daarmee gepaard gaande opwinding het innerlijk evenwicht onherstelbaar verstoort.

Bovendien stonden in deze boeken kracht en vaardigheid in de dienst van onschuld en recht: de vijf cents Lord Lister-litteratuur werd ons juist om die reden zorgvuldig uit de handen gehouden. Maar hoeveel van de huidige films staan wat haar inhoud aangaat, op peil van de Lord Lister-romannetjes?

Wat wij dan afkeuren in onze vijanden, laten wij dat dodelijk haten in ons zelf, en uitroeien. Geneesheer, genees U zelf!

Uit de Surinaamse Pers.

Aan het overzicht van de Surinaamse Pers van 16 Juli — 31 Juli 1942 ontlenen wij het volgende:

Het oorlogsnoodfonds.

De „Stichting Oorlogsnoodfonds Suriname" maakt een verslag bekend, waarin o.m. medegedeeld wordt, dat sedert de oprichting (27 Augustus 1940) reeds een bedrag van ƒ 13000,— besteed werd aan uitkeringen, welke gemiddeld variëren van ƒ 5.— tot ƒ 30,— per maand. Thans overschrijden de uitkeringen reeds een bedrag van ƒ 900,— per maand.

Naast dit zeer belangrijke en dankbare werk der steunverlening heeft het Oorlogsnoodfonds ook een organisatie in het leven geroepen ter leniging van oorlogsnood. In samenwerking met de Luchtbeschermingsdienst heeft het Fonds een organisatie gevormd ter verzorging van noodkeukens ingeval van onverhoopt bombardement of andere oorlogsrampen.

Een drietal noodkeukens, uitgerust met het nodige materiaal berekend op een capaciteit van ruim 1000 personen, is daartoe ingericht.

Verder is het oorlogsnoodfonds door den Gouverneur aangezocht zijn medewerking te verlenen aan de verzorging van een 150-tal vluchtelingen van Nederlandse nationaliteit, welke hier kunnen worden verwacht.

Misstanden in het Balatabedrijf.

Een lijvig ontwerp is ingediend, om misstanden in het balatabedrijf tegen te gaan, zoals het bedriegen van voorschotgevers door het verkwanselen der balata aan derden anderzijds het benadelen van onderhuurders in de levering van goederen en door de betaling van te lage prijzen voor het product, enz.

Sir Gordon Lethem tegen rasvooroordeel.

Het nieuwsblad „Suriname" bericht: „Op het jaarlijks Congres van de Bond van niet-blanken in Brits Guyana werden ras-vooroordeel en rasonderscheid sterk becritiseerd door den Gouverneur, Sir Gordon Lethem.

In een toespraak zeide de Gouverneur o.m. het volgende: Tenzij rasvooroordeel en rasonderscheid verdwijnen, zal er voor Demerara en overig West Indië geen gelukkige toekomst mogelijk zijn.

In West Indië maakte ik voor het eerst van nabij kennis met rasvooroordeel en rasonderscheid, die veel ertoe bijdragen om politieke en sociale verhoudingen te vergiftigen en te ondermijnen."

Nederlands in Quito.

De radio-medewerker van „De Surinamer" schrijft, dat des Dinsdags, van 18.30 uur tot 19.10 uur des avonds Quito (Ecuador) in de lucht is met een uitzending in het Nederlands, die wordt aangekondigd als „De stem van de Andes".

De uitzending geschiedt op 24.8 en 30 meter. De 24.8 m. kan men gemakkelijk vinden van WBOS uit. Er wordt behalve in het Nederlands ook in andere talen uitgezonden.

Cultuuroverzicht 1941.

„De West" bevat een uitvoerig Cultuuroverzicht over 1941, van den bekenden planter Ths. Waller. Het volgende zij eraan ontleend:

Algemeen:

Arm aan geld en ten dele ook arm aan producten was 1941 voor de Surinaamse landbouw, maar betrekkelijk rijk aan maatregelen en gebeurtenissen, die de vermelding waard zijn en besproken zullen worden onder het hoofd waartoe zij behoren.

Ongemotiveerd was de verwachting niet, dat de oorlog de prijzen der landbouwproducten zou doen stijgen. In deze verwachting werd men evenwel teleurgesteld. Van geen der hier geteeld wordende stapelproducten is de prijs gedurende het jaar daar vóór, in die mate gestegen, dat de landbouw (klein en groot) een compensatie heeft kunnen vinden voor de slechte financiële resultaten gedurende een lange reeks jaren.

Wel mag het, van 's landbouwers standpunt bezien, een droef beeld genoemd worden, wat het heden te zien geeft.

De diepe inzinking van de koffiemarkt tot op een vroeger voor onmogelijk gehouden niveau begon in 1940 en hield geruime tijd in 1941 aan.

De rijst kon, het gehele jaar door, niet halen de (ten behoeve der vorige bevolking) laag gestelde maximumprijs van ƒ 8.— per baal.

Bananen en pinda stonden ook laag genoteerd. Alleen voor diverse bonensoorten en maïs waren de prijzen, althans in de tweede jaarhelft, bevredigend.

Sinaasappels waren bijna het gehele jaar door, tijdelijk zelfs zeer duur. Maar voor de landbouw als geheel zetten deze meevallertjes met bij-producten geen zoden aan de dijk.

Koffie.

Trots alle pogingen, die gedaan worden voor het behoud van deze cultuur, moet toch worden erkend, dat het met haar bergafwaarts gaat.

Zij zal niet als de cacao door ziekten en plagen ten onder gaan, maar zij zal aan uitputting geleidelijk verdwijnen.

Vooruitzichten gebaseerd op verstandelijke overwegingen, zijn er niet. Het is alleen maar de hoop, die overgebleven is. Hoop op een mirakel.

Citrus.

Deze cultuur kan tot dusverre niet bogen op veel geluk. Op betrekkelijk grote leest opgezet en bedoeld als steun voor de noodlijdende koffieplantages, moet zij in plaats van hulp te verlenen, delen het lot der koffie, in zoverre dat het onderhoud zeer onvoldoende is wegens gebrek aan geld en arbeiders.

Rijst.

Dit product staat tegenwoordig in het brandpunt der publieke belangstelling. Niet alleen omdat rijst het hoofdvoedsel is, maar ook om de tegenstrijdige belangen, die de verschillende bevolkingsgroepen bij de zaak hebben. Na jaren van lage prijs ziet de producent met vreugde de prijs stijgen, hetgeen met klimmende ergernis door den consument wordt gadeslagen. Het Gouvernement eet van twee wallen en daarmee gaan producent en exporteur niet accoord.

Het is evenwel duidelijk, dat bij alle tegenstrijdigheid van belangen er toch een groot gemeenschappelijk belang is, en dat is, dat er flink geproduceerd wordt. Maar hieraan nu juist hapert er veel. In geen bedrijf hier te lande is de ordeloosheid zo groot en de leiding zo gering als bij de rijstbouw. En deze afwezigheid van orde en organisatie (tezamen geen cent kosten) is oorzaak, dat er een jaarlijks terugkerend, nodeloos verlies van tonnen wordt geleden. Voor 1941 kan het verlies, dat wegens bizondere, maar afwendbare moeilijkheden extra zwaar was, op wel ¾ millioen gulden worden gesteld.

Het jaarlijks verlies, wegens het gebruik van ondeugdelijk plantmateriaal en andere cultuurfouten kan veilig geschat worden op een half millioen. Het extra verlies van ¼ millioen kan aldus verklaard worden.

De export, wachtende op de verordening betreffende het uitvoerrecht, stagneerde.

De behandeling van deze verordening verliep traag, wegens de in het ontwerp voorkomende abuizen. Daar de exporteur niet wist waar hij aan toe was, kocht hij maar weinig op en daar de landbouwer het evenmin wist, durfde hij de gestegen lonen niet betalen om de oogst met spoed binnen te halen.

Quantitatief, maar ook qualitatief ging er vooral in Nickerie zeer veel verloren. Officiëlen tegenspraken ten spijt.

Suiker.

Ofschoon ook met vele en grote moeilijkheden kampend, stond de suiker in 1941 er beter voor dan alle andere cultures in de kolonie. Hiertoe draagt veel bij de bizondere bescherming, die de suikerondernemingen in en buiten Suriname genieten. Door krachtig ingrijpen kon op Marienburg de „frog hoppers" plaag, die een ramp dreigde te worden, sterk worden onderdrukt.

Het toenemend tekort aan arbeiders geeft het ongedierte echter weer kans veel kwaad te doen.

De koffieproductie bedroeg, in balen van 100 kg., in 1941: 10.273; in 1940: 8.154; in 1939: 39.806.

De suikerproductie: in 1941: 150.088; in 1940: 97.937; in 1939: 111.545.

ARUBA.

ARUBA COUNTRY CLUB.

Op 30 Augustus zal de officiële opening plaats hebben van de Aruba Country Club. Verschillende leden van de Arubaanse Joden gemeenschap hebben tot de oprichting van deze vereniging het initiatief genomen en de nodige gelden bijeengebracht voor dat doel. Als hoofddoel stelt zich deze vereniging voor een sociaal centrum in het leven te roepen voor de gehele Joodse gemeenschap op Aruba.

POLITIEBERICHTEN.

Te Oranjestad.

De 15-jarige R. F. heeft aangifte gedaan van diefstal van zijn rijwiel, hetwelk hij enige ogenblikken onbeheerd had neergezet en toen hij ter plaatse terugkwam om het rijwiel op te halen, bleek het verdwenen.

De 24-jarige werkster R. L. heeft aangifte gedaan, dat zij is mishandeld door den haar bekenden L. F. die haar met een autoband tegen haar rug zou hebben geslagen.

De 33 jarige werkman P. P. K. heeft aangifte gedaan van bedreiging en geweldpleging door een persoon hem bekend onder den naam I. G. en een viertal hem onbekende personen. Deze feiten zouden zijn gepleegd op de weg naar Mahoema. Er wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

De 47-jarige winkelierster J. L. heeft aangifte gedaan van diefstal van een stopfles, inhoudende enige klossen garen. De waarde bedraagt ongeveer twaalf gulden. Als verdacht van deze diefstal is aangehouden de 42-jarige M. D.

De 38-jarige vrouw M. T. heeft aangifte gedaan, dat de haar bekende vrouw J. B. haar heeft mishandeld door haar met een stok enige slagen toe te brengen.

Namens het D.O.W. is door den opzichter J. A. aangifte gedaan van diefstal van een twaalftal planken ter lengte van 1.30 M.

Door de Politie is aangehouden de 35 jarige Spaanse scheepskapitein M. A. die in een winkel alhier met een vals bankbiljet van 50 dollars enige inkopen wilde betalen. Het bankbiljet is in beslag genomen. Bij fouillering van den man en een onderzoek ingesteld aan boord van zijn schip, werd geen enkel vals bankbiljet meer gevonden. Naar de verdachte verklaarde wist hij niet dat het biljet vals was. Hij zou het enige tijd geleden tegelijk met andere Amerikaanse bankbiljetten in een buitenlandse haven hebben ontvangen. Daar den man het opzet niet kon worden bewezen, is hij, nadat hij door den Rechter Commissaris was gehoord, op vrije voeten gesteld. Het valse biljet is hem echter niet teruggegeven, daar de Justitie zich daarover wenst te ontfermen.

Te St. Nicolaas.

Op 11 Augustus had op de Lago Heights een ongeval plaats met een vrachttruck, welke geladen was met zware buizen, welke bij het oprijden van de helling bij post 16 begonnen te schuiven. Op de lading zaten enige werklieden, deze vielen van de truck, waarbij een viertal werd gewond.

Op 16 Augustus werd op de Nieuweweg naar St. Nicolaas ter hoogte van het „Boxing Stadion" een vrouwspersoon aangereden door een onbekende auto, welke na de aanrijding hard doorreed. De vrouw werd ernstig gewond. Zij is per ambulance van het „Rode Kruis" naar het Lago-hospitaal overgebracht en aldaar ter verpleging opgenomen.

Op 16 Augustus werd door een matroos van de Amerikaanse Marine, welke zich toegang verschafte in de barbierszaak van J. V. de inboedel kort en klein geslagen. Bedoelde matroos verkeerde in de mening dat deze zaak een bar was en wilde drank kopen. Hij is door een patrouille der Amerikaanse Militaire Politie gearresteerd. De schade welke door hem is aangebracht is vrij ernstig.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Ma., 24 Aug.:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok Afdeling: Hr. J. v.d. Veen, tel. 431.

COMITÉ „NEDERLAND".

Lezingen over sterrekunde.

As. Woensdag, 26 Augustus zet de Heer H. Vermeulen zijn reeks van interessante causerieën over sterrekunde voort.

Zij die de vorige lezing niet bijwoonden hebben slechts een herhaling van het vroeger besproken gemist en kunnen dus zonder bezwaar nu weer invallen.

De bijeenkomst vangt aan om 20 uur namiddag in het Repetitielocaal bij de tennisbanen op Negropont. Toegangsprijs ƒ 0.50 per persoon, geheel ten bate van Comité „Nederland".

